

**[Holdgaard.]**

rømme ham, at det er Smaapolitik. Jeg troede virkelig, at det ærede Medlem var ved at udvikle sig til at blive Storpolitiker; nu er jeg ved at komme til at tvivle efter de Udtalelser, han nu har fremsat.

Jeg tror ogsaa, at det ærede Medlem i den Tale, han holdt her, lovede mere, end han kan holde, idet han forsikrede, at hvis vi gennemførte det foreliggende Lovforslag, vilde han garantere for, at der aldeles ingen Tab blev. Det tror jeg ikke, at det ærede Medlem skal love, i alt Fald ikke, hvis dette Lovforslag bliver gennemført.

Det ærede Medlem fremsatte en Bebrejdelse mod Regeringen, fordi den ikke for længe siden havde fremsat Forslag i denne Retning. Det forekommer mig noget underligt, at der netop fra den Side fremsættes Bebrejdelser over, at Regeringen ikke har fremsat Forslag til en brugelig Akkordordning, naar vi tænker paa, hvilken Haan man har udvist mod os, hver Gang vi her i Tinget har fremsat saadanne Forslag, idet man da har betegnet os som Grædekoner, eller hvilke andre dejlige Skældsord man nu fandt paa. Derfor tror jeg ikke, der er Alvor i dette, at Regeringen skulde være kommet for sent. Man vilde jo da heller ikke have haft det at prale af i sin egen Presse, at Venstre er kommet med et saa udmærket Forslag.

Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, kan ikke her snakke sig fra, at det Forslaget tager Sigte paa, er Gældskrisen. Jeg forstaar meget vel, at man fremsætter et Forslag, der tager Sigte paa Gældskrisen, og saa nøjes med at tale om Produktionskrise. For vi ved jo alle, at selv om det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal er en stor Mand, saa er han ikke nogen Mirakeldoktor, som der har været Tale om i Aften, og hverken han eller vi bestemmer Prisen paa Smør og Flæsk i de Lande, som skal købe vor Produktion; derfor har vi meget lidt Indflydelse paa Landbrugets Produktionsforhold.

Her ønsker jeg at anføre en meget sagkyndig Mands Udtalelser, og det er i alt Fald en Mand, som politisk staaer den ærede Ordfører for Forslagsstillerne meget nær, nemlig Forstanderen for Ladelund Landbrugsskole, som for en 14 Dage siden holdt et Foredrag i Horsens Landbrugsforening, hvor han ogsaa talte om dette Forhold. Der sagde han, at Landbrugets faste Skatter, Forsikringer og lovplichtige Udgifter beløb sig kun til 5 pCt. af Landbrugets Udgifter, og, føjede han til, herfra kan den afgørende Hjælp ikke komme. Derfor forstaar jeg

meget vel, at man nøjes med at tale om dette Forhold og ikke stiller noget positivt Forslag her i Rigsdagen.

Saa sagde den ærede Ordfører for Forslagsstillerne ogsaa, at man maatte dog forlange, at vi fremsatte positive Udtalelser og Forslag om, hvorledes vi vilde have Lovforslaget ændret. Jeg er ganske enig med den ærede sidste Taler i, at det kan man ikke forlange ved en første Behandling. Jeg beder om lidt Taalmodighed, det kommer nok alt sammen, naar Forslaget bliver henvist til Udvalg. Man plejer jo at sige, at hvor der er Villie, er der ogsaa Vej, og dersom der er Villie til at naa en fornuftig Ordning, der tager Sigte paa det, som Forslaget jo skal tage Sigte paa, naas det nok alt sammen.

Til Slut skal jeg sige, at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal maa have misforstaaet mig, naar han tillægger mig den Udtalelse, at Forslaget er det samme som det, det radikale Venstre i sin Tid fremsatte. Nej, det har jeg aldrig sagt, saa var der vel ikke Grund til at komme og stille Forslag om Ændringer. Men jeg forstaar det i alt Fald saaledes, at der er Mulighed for at naa et Resultat, fordi man saa at sige fra alle Sider har udtalt sin Villighed til Forhandling i et Udvalg. Naar nu Ordføreren for Forslagsstillerne sluttede med at sige, at det ogsaa var hans Mening, at der skulde stilles en vis Sikkerhed for de Laanebeløb, Staten gik ind for, ja, saa maa vi ogsaa kunne finde en Form for det, og jeg gentager, hvad jeg sagde før, at vi er meget villige til en saadan Forhandling for at naa et Resultat, som i nogen Maade kan virke til Hjælp for disse særlig kriseramte Landbrugere.

**J. P. Nielsen:** Jeg takker det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal for den venlige Tale henholdsvis til og om mig; men jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, at jeg er konfirmeret, og jeg er ikke Medlem af Venstrepartiet, saa det ærede Medlem kunde ganske roligt have sparet sig den Form for sin Tale til mig. Naar det ærede Medlem sagde, at Chr. Iversen, Sønderballe, ikke havde saa megen Mund som jeg, skænker jeg ham denne Udtalelse. Jeg vil sige, at heldigvis er jeg ikke besjælet af de forbenede Teorier, som det ærede Medlem gaar omkring med, og som er forladt af Guder og Mennesker i hele den økonomiske Verden, der omgiver os, Teorier om Tilpasning og Kræfternes frie Spil, som er afgaaet ved Døden for mange Aar siden.

Det er fuldkommen rigtigt, at jeg har været ude for at skaffe Hjælp til Sønder-